KARİKATÜR

Plâja yüzünün akile gezen biri geldi:
Toy — Ne bakıyorsunuz, hiç kız görmediniz mi?
Yanıklar — Gördük amma, senin gibi utananını görmedik!

Amerika — Nihayet yakaladım!..

ANKARAYA MEKTUP

AH ŞU PLÂJLAR...

Şu yeni zaman insanlarının acaip itiyatları var. Eski insanlar yıkanacakları, yahut banyo yapacakları suyun muhakkak ve muhakkak temizini ararlardı; şimdikilerin böyle şeylere aldırdığı bile yok, işin dalgasında ve eğlencesinde...

Umumî plâjlara dikkat ediyorum, mahşerden birer nümune. Mahdut bir sahacık içine binlerce kişi dalıp çıkıyor, pis mi, temiz mi? Biperva yüzüyor ve eğleniyor... Su; kum ve yosunla karışık. bilhassa, bilhassa üst tabaka parça parça yağlar içinde...

İnsan denilen mahlûk buralara eğer terlerini biraz bırakmağa ve biraz temizlenmeğe geliyorsa yazık, çünkü matlûp hasıl olmuyor. Yok, yalnız biraz serinlemeğe ve çok çok da eğlenmeğe geliyorsa diyecek yok.

Geçen gün ben serinlemek ve terle[illegible] bırakmak için gittiğim bir plâja bu yağlar yüzünden giremedim. İnsanların bu kadar yağlı ve kirli olduğunu zannetmiyordum, düşüncemin sebebini bakışlarımdan anlayan bir arkadaş beni aydınlattı. Bu yağlar, bayanların vücutlarını kızartmak için yağlandıkları maddelermiş... Demek yiyecek kızartmağa yağ yok ama, insan kızartmağa türlüsü var; ne âlâ...

Bari bir güneş banyosu yapayım dedim, çöpsüz bir kum bularak çömeldim ve etrafı tetkike başladım. Aman yarabbi şu insanlar ne tuhaf; her itiyadı itibarî... Evde ve sokakta dizini ve kolunu biraz fazlaca göstermeyi ayıp sayan bayanlar burada âdeta çıplak.

Vücutlar üzerinde masum masum mutalâa beyan ederek yanımdaki tanıdıkla konuştuk. Şimanları göstererek:

— İyi koca hamamda belli olur, derdik. Darbı esemli değiştirip de artık, plâjda belli olur, demeli...

Diyecek oldum, itiraz etti:

— Öyle ama, dedi, bu zayıf bayanların çoğunun da erkekleri iyidir. Fakat, zayıflık modasına uymak için bin bir tedbire başvururlar da böyle oluyorlar.

Dedi, bu dahi hadi olsun bakalım...

Plâjlar sanki bir başka âlem. Onlar sanki İstanbulda değil de yıldızlarda. Çünkü hiç bir âdeti şehrin içindekine benzemiyor; ne giyinişi, ne muaşereti, ne sıhhî âdetleri...

Bana öyle geliyor ki şu günlerde İstanbulda plâjlara rağbetin mühim bir sebebi de kasaplarda et bulunamayışıdır; burada o kadar koyun ve kuzu eti görülüyor ki âdeta ete karşı bir tokluk temin ediyor...

YALANCI DOLMALAR:

İstanbulda hamlığa ve her şeyin yalancısına karşı da büyük bir rağbet var.

Meselâ bu sene burada satılan sebzelerin patlıcanından domatesine kadar hep ham koparılıp yollanmış, yine de herkes bunları kapışıyor. Hele meyvelerin kavununundan armuduna ve diğerlerine kadar hepsi de öyle.

Yalancı maddelere gelince, İstanbulda yalancı dolmaların her türlüsü eskidenberi makbuldür ama, şimdi de yalancı ziynet eşyası pek revaçta... Zengin ve fakir hiç bir kadın yok ki bunlardan bir tanesini taşımasın. Her türlü küpe, bilezik, iğne ve bilhasa kolye şeklindekileri baş tacı.

Eskiden:

— Devamı 11 inci sayfada —

— Bir sinema mecmuası çıkarsam tutulur muyum acaba?
— Ona ne şüphe dostum; bu kadar öğrenci var...

No. 504, CİLT: 20, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 23 AĞUSTOS 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

AMERİKA JAPON SULHUNU İMZALIYOR...

— Mühür kimde ise Süleyman odur!

Diyorlar ki Japonyada göz yaşları coşkun dereler gibi çağlayıp akıyormuş; neredeyse Niyagara gibi şellâleler meydana gelecek; şimdiye kadar bir zelzeleler memleketi diye tanınan Japonya bir tufan memleketi diye coğrafya kitaplarına geçecekmiş. Amerikan bombalarile yıkılmış her harabe Yahudilerin Kudüsteki meşhur Ağlama Duvarı haline gelmiş. Gözlüklü Tanrı Hirohito göz yaşlarını silmek için durmadan beyaz eldivenlerini çıkarıyormuş. Biraz sonra Müttefikler mızıkalarını çala çala Tokyoya girince bu göz yaşları mendil ve eldivenle de silinmez hale gelecekmiş.

Eski Mısır firavunları ve yeni Habeşistan imparatorunun yüzüne konan sinekleri koğmağa memur yelpazeciler malûmdur. Japonyada İmparator naibi olarak işe başlamağa hazırlanan General Mak Artür belki bunlardan ilham alarak İmparatorun iki yanına boyunlarında asılı mendil torbalarile iki göz yaşı silici naspedecek; yahut da modern teknikten istifade ile Hirohitonun gözlükleri içine otomobil camlarında yağmur damlalarını silen vargel tamponlara benzer birer otomatik âlet takacaktır.

İmparator naibi dedim de aklıma geldi. Japon İmparatoru bir yandan da Tanrı oğlu olduğuna göre General Mak Artüre aynı zamanda da Tanrı naibi demek lâzım gelecektir ki kâinatta şimdiye kadar bu derece parlak bir unvan taşıyan bir varlık işitilmemiştir.

Vaktile ağlayarak Endülüsten çıkan bir Arap Halifesine anası:

— Erkek gibi müdafaa edemediğin memleketine kadın gibi ağla! demişti.

Şimdi de ona nazire olarak Hirohitoya:

— Togo, Tojo, Suzuki, bilmem ne diye suratlarında hayır olmayan serserilere gülerek dümen teslim eden sonunda böyle ağlar! demek yanlış olmayacaktır.

***

Japonya baştan başa ağlıyor. Fakat bunu yaparken kendisi de yer yüzünde kaç milyon insanın kendini ve anasını ağlattığını acaba düşünüyor mu? İnsanın bütün bir milletin ağladığını görüp de müteessir olmaması mümkün değildir. Fakat Nasreddin Hocanın dere suyuna maya atmak suretile yapmak istediği yoğurt gibi "ya tutaydı?,, Ya Hitler Giride, Mısıra yaptığı gibi Britanya adasına da sıçrayarak İngilizlerin kolunu kanadını kıraydı; ya Amerikalıların Perl Harburdaki gafleti devam edeydi?

Hirohito, uçsuz bucaksız Çini Hindi, insan cesetlerine basarak görülmemiş bir darat içinde geçerken Hitler tayyare ile, Mussolini sırtında Kayserlerin kaftanı ile at üstünde karşıcı çıkacaklardı ve dünyanın göbeğinde Brener geçidindeki mülâkata hiç benzemiyen bir buluşma olacaktı. O zamandan sonra akacak göz yaşları Japonların bugünkü yaşlarına acaba benziyecek miydi?

Bir kere tasavvur edelim. Yer yüzünde kendinden gayrisini eti ve kanı helâl bir iş ve kasapane hayvanı saydığını, ürpertisi hâlâ vücutlardan geçmemiş iğrenç bir sesle dünyaya haykıran Hitlerin bütün dedikleri olmuş; İtalyanın blöfçü panayır maskarası hak kazanmış; Uzak Şarkın kuyruksuz sırtlanları zafere ulaşmış; bir masa başına oturuyorlar ve karşılarındakine yeni nizamlarını dikte ediyorlar. Sade Hitelrin yağlı burnundaki memnuniyet, Mussolininin devrik gözlerindeki gurur; Togoların, Suzukilerin fırlak dişlerindeki hırs ve iştah yer yüzünü ağlatmağa değil, çıldırtmağa kifayet ederdi.

Japonlar hiç olmazsa ferah ferah ağlıyorlar. Fakat ya Mihver kazansaydi bu hak acaba

— Devamı karşı sayfada —

SICAK GÜNLERDE

Bayan — Haydi yanıyorsun.. Ya o köpeği ne diye üstüne aldın?

Bay — Kulağını oynattıkça hava gelsin diye!.

Celâl Sait Siren

HAFTADAN HAFTAYA

Japonlar Ağlıyorlarmış

Bay — Kara borsadan iki teneke su aldım da banyo yapıyorum.

Bayan — Peki insan o kadarcık su ile temizlenir mi?

Bay — Temizlenmez olur mu? Cüzdanımda ne varsa aldı götürdü!..

— Baş tarafı 4 üncüde —

mağlûplara tanınacak mıydı? Onların neşe ve sevinçlerine karşı ağlamak?... Hitler, Mussolini ve Japonya bunu kabul ederler miydi? Her göz yaşı damlasını bir bomba ile cezalandırmak için kanunlar çıkmıyacak mıydı? Muzaffer olarak teslim aldığı Belgradı, içinde ağlayanlar ve mümanaat edenler var diye, mazotla sivrisinek yuvası temizler gibi, havadan ateşle yakan Hitler, "bir yabancı milletin insanlık ve merhametine teslim edilmiş emanetler,, diye tarif edilen esirleri kılıçtan geçiren canavar Japonya, canı yanan insan için ağlama hakkı tanır mıydı?

Bu hafta biten muharebe, insanca yaşamak arzusunu duymağa başlamış zavallı insanlığa zulüm ve canavarlık mazisinin bir korkunç sui kasti idi. Kahramanlığı canavarca öldürmek ve ölmek diye anlayan bir avuç ilkçağ yadigârı katil deli dünyaya bir baskın yaptılar. Dünyayı kim bilir ne kadar asır için tabiatte eşi görülmemiş bir canavar ormanı haline getireceklerdi.

Canavarın yeni tekniğin şöyle böyle vasıtalarile çalıştığı zamanki hal meydanda. Bir de ellerine meselâ atom bombası gibi bir kuvvet geçtiğini tasavvur edin. Onun için bırakalım Japonlar ağlasınlar. Çünkü onlar ağlamasaydi dünya ağlayacaktı. Hem nasıl? **Karikatür**

ŞÖHRET VE TAKDİR ÇAĞI

Çallı İbrahim bir tablo yapmıştı. Fiyatını sordular.

— Yüz bin lira!

Dedi. Şaşırdılar.

— Üstat, dediler, sizin tablonuz bu kadar ediyor mu?

Ressam gururla başını kaldırdı, gülümsedi:

— Bu, tablonun şimdiki fiyatı değil, ölümümden sonraki fiyatı!.

İç Basın Direktörü
Feridun Fazıl Tülbentçi

BİRİ YER, BİRİ BAKAR

İnsana her felâket, sanma, ağyardan gelir;
Ne gelirse bizlere dost ile yardan gelir..

Gelir vapur dolusu ucuz eşya limana,
Vapurların her biri uzak diyardan gelir;

Lâkin ateş kesilir rıhtıma çıkar çıkmaz,
Bu ateşin fitili bizim tüccardan gelir!

Yüzde on kâr etseler hem biz rahat, hem onlar;
Bütün bu sıkıntılar yüzde bin kârdan gelir...

On saadet gördüm bin ıztıraba bedel;
Sanırım, yar ağyardan, kâr ihtikârdan gelir

Nedir bu ortadaki pahalılık, deseler,
Dedim, bunun sebebi beş on kibardan gelir:

Havyarlar, istakozlar onların sofrasında;
Bizim Vitaminimiz sade hıyardan gelir!

Ona da şükret diye öğüt verirler bize,
Fakat öğüt verenler, otelden, bardan gelir!

Kıyamet neden kopar derseler, Çamdeviren,
Cevap ver ki: "Biri yer, biri bakardan gelir!,,

Çamdeviren

— Haydi, açılalım da Modaya gidelim...
— Gidişimizi beğenmiyorum kardeş... Moda yüzünden boyuna açılıyorum!..

— Otuz sene sonra kıymetini anlayıp Tevfik Fikretin eserlerinden bir müze yaptılar. Acaba ayni kadirşinaslığı bize de gösterecekler mi?

— Ona hiç şüphe etme, bizim eserler daha şimdiden antika sayılıyor!..

— Sütün sulu olmasın?

— Ondan yana merak etme bayan, şimdi su sütten kıt olduğu için katmıyoruz!..

ÇIT-ÇIT...

Yazan: ÇALAPALA

Tramvay durağa gelirken atladım. Başlangıç yerlerinde tramvaya atlamak aşağı yukarı âdet olduğu için cezaya çarpılmak tehlikesi de hemen hemen yok gibiydi. Netekim seslenen olmadı.

İçeri girdim. Bir sürü boş yer! İnsan böylesine hiç rastlamadığı için hangisine oturayım diye şaşırıyor. Arkamdan telâşla gelenler olmasa belki karar verebilmek için biraz daha oyalanırdım. Ama arabaya ilk binen ben olduğum halde ayakta kalmaktan korktuğum için hemen soldaki yerlerden birine oturdum. Bu suretle yol boyunca gölgede kalacaktım, güneşten ensem pişmiyecekti.

Oturdum ve benden sonra arabaya atlayıp çarpına, çırpına içeri girerek yer kapmağa çalışanları seyre başladım. Bir erkek, karısına yer ayırmış, yanına kimseyi oturtmak istemiyordu. Halbuki tramvay artık durağa geldiği için kalabalık hep birden kapıya hücum etmiş, içeri kimse giremez olmuştu. Adamın karısı da kim bilir nerede kalmıştı. Başka bir açıkgöz kadın geldi, adamın saklamak istediği yere oturdu. Hem de yüz kiloluk bir kadın. Yalnız karısına değil, adama da oturacak yer kalmadı.

Benim önüme de bir genç kız oturdu. Arkadaşı ayakta kaldı. Oturan onun çantasını kucağına aldı. Konuşuyorlar. Sabahın bu erken saatinde yollara döküldüklerine göre bir yerde çalışıyorlar demek.

Önümdeki bayanın arkasında bir emprime ipekli elbise var. Omuzlarındaki vatkaların büyüklüğünden bu sene dikilmiş olduğu anlaşılıyor. Mavisi, beyazı çok bir emprime. Elbisenin baştan geçip giyilebilmesi için terzi sırtına bir yarık açmış. Sonra bu yarık iliklenip kapansın diye üç tane de çıt çıt dikilmiş. Hani şu biri erkek, biri dişi, madenden yapma küçücük düğmeler vardır. Üstüste getirip biribirine bastırınca "çıt,, diye kapanır. Bizim evde bu düğmelere çıt çıt derler. Başkaları ne diyor bilmem. Durun bakayım, neden bilmiyecekmişim. Onu da biliyorum. Fermejüp derler. Ama Türkçesi çıt çıt!..

Ne derlerse desinler!. Yalnız önümdeki bayan ensesindeki üç çıtçıttan yalnız en üsttekini iliklemiş. Alttaki iki çıt çıt açık duruyor. Onlar açık kalınca elbisenin arkasında kocaman budak deliği açılmış sanki. Bu budak deliğinden kızcağızın sırtını görüyorum. Beyaz bir teni, üstünde de kısacık, siyah siyah tüyleri var.

İyi ki kısa!.. Bu kıllar biraz daha uzun olsa onu kim bilir ne kadar çirkin gösterirdi. Böyle de güzel değil ya!.. Pek çirkin değil işte... Madem ki ensesi güzel değil, ne diye açık bıraktı çıt çıtları?..

Fena halde sinirlendim. Rahatım kaçtı. Terzi bu çıt çıtları oraya süs olsun diye dikmedi!. İliklemeli idi. Kadıncağız kumaşın kesik yerine incecik bir pervaz çevirmiş, aralarını ölçüp üç tane beyaz çıt çıt dikmiş. İliklese ya şunları!.

Kumaş, kumaşlığına fena değil!. Acaba yerli mi, yabancı mı? Düşünmeğe bile değmez. Yerli Mallar Pazarından aldıysa, muhakkak Avrupadır. Beyoğlu mağazalarından aldıysa, bir de tezgâhtar "Avrupa,, diye yemin ettiyse yüzde yüz yerlidir. Hele kenarında yabancı dilden bir lâf yazılıysa fabrikası ya Bursada, yahut ta ondan daha yakın bir yerdedir. Bizim memlekette kumaşlar nedense hep böyle yabancı pasaportla dolaşır.

Zaten kumaşın fabrikası, markası mühim değil. Mühim olan güzel dikilip, özenle giyilmesi!.. Böyle sırtındaki çıt çıtları açık bırakacak olduktan sonra isterse Hint kumaşı olsun!.

Bir an aklımdan geçti. Elimi uzatsam, etine değmeden şu çıt çıtları iliklesiyiversem:. Parmaklarım kıpırdamağa başladı. Ne olur sanki?.. İnsanlık öldü mü?!. Kızcağızın ensesi meydanda kal-

— Aşkta, paranın lâfı olmaz!..

— Evet bilirim, kavgası olur!..

mış. Çirkin görünüyor. Bilinmez ki, bu hal belki de onun bütün hayatını altüst edebilir. İster misiniz şimdi sevgilisile buluşmağa gitsin?!. Adam bu çirkinliği, bu düzensizliği görsün de kızı almaktan vazgeçsin?!.

Geçer mi, geçer!. Ben olsam fena halde sinirlenirdim doğrusu.. İlikliyeceğim, ilikliyeceğim ama münasebetsiz, arkasına dönecek, kendisine tecavüz etmişim gibi söylenecek, patırdı çıkaracak. Zaten kendisine kızıyorum:

— Çok söyleneceğine arkandaki çıt çıtları ilikle.. diyeceğim. Etraftan gülüşecekler. Biletçi de işgüzar bir adama benziyor. Zile asılacak. Polis gelecek. Haydi karakola:

— Ne var? Ne oldu?.

— Bu adam benim namusuma tecavüz etti!.

— Zabıt tutun!. Şahit var mı?

Olmaz olur mu?. Kızın arkadaşı, biletçi, hiç bir şey görmedikleri halde belki sonradan kızlarla ahbap oluruz diye peşimize takılan iki işsiz delikanlı. Beni kızın arkasında otururken "derdest,, eden emniyet memuru.... Hepsi şahit!.. Bu kadar şahitle adam bile asarlar.

Asarlar da iki tane açık çıt çıtı ilikletmezler. Kimseye derdinizi anlatamazsınız.

— Efendim bu iki açık çıt çıt fena halde sinirime dokundu. Rahatsız oldum. Hem onun iyiliğine, hem benim iyiliğime elceğezimi uzattım, çıt çıtları kapatıyordum! diyemezsiniz.

Hayır, başka şey de yapmak mümkün. Omuzuna hafifçe dokunsam:

— Bayan!.. Arkanızdaki çıt çıtlar açık kalmış! desem?.

Diyeceğim ama bakalım benim niyetimin iyiliğini anlayacak mı?

— Sana ne?. Keyfimin kâhyası mısın?. İstersem hepsini açık bırakırım! diyiverirse?

Bunun bir keyif meselesi değil, bir mecburiyet olduğunu kime anlatırsın?.

Kafasını sallayışından, arkadaşının sözlerine cevap verişinden pek te kendini beğenmiş bir şey olduğunu seziyorum. Ensesindeki çıt çıtların açık olduğunu bilse bu cakası kalmazdı ama her halde haberi yok!.

İhtiyar olsaydım. Hele ihtiyar bir kadın, o zaman rahat rahat konuşur, haber verirdim:

— Evlâdım!. Arkandaki çıt çıtlar açılmış. İlikleyiver şunları! Gözü kör olsun, eski çıt çıtlar da kalmadı ki!. Şimdikiler bi ecaip!. Geçenlerde Hatçem de eski çıt çıtlardan aradı, bulamadı.. Dur, istersen ben ilikliyeyim. Ama şey... göremem ki!. Kızım, ayakta duruyorsun. Sen ilikleyiver şu kızcağızın çıt çıtlarını!.... Ah, ah!... İhtiyarlık!. Geçen gün efendi öyle söyliyordu. Erkekler dünyada üç defa defterden siliniyormuş. Birincisi kırk altısına basınca askerlikten, ikincisi altmışına basınca yol vergisinden, üçüncüsü de rahmeti rahmana kavuşunca nüfus kütüğünden!. Kadınlar ne oluyor acaba? Bizde askerlik yok, yol vergisi yok!.. Bizim için de bir "geldi,, , bir de "gitti,, diyip geçiyorlar: Ellâlem.

Nasıl gelip giderlerse gitsinler. Orası umurumda değil. Yalnız gelip giderlerken çıtçıtlarını iliklesinler de!.

Kız kıpırdadıkça sırtındaki elbise geriliyor, arkasındaki açık ta göbeklenip büyüyor. İster misiniz üçüncü çıt çıt da açılıversin?!. Eğer bu felâket de olursa yandım!.

Tramvay tıklım tıklım doldu.. Oturmaktan vazgeçtim. Kalkıp yerimi başkasına vereceğim ama ortada ne bir ihtiyar, ne de bir çocuklu kadın var. Çıt çıtlı kızın arkadaşı da pek genç. Hem bu kadar zaman ayakta tuttuktan sonra yerimi, kendisine vermemi fenaya yoracak. Etraftan da enayi diyecekler.

Derken tramvay birden bire durakladı, vatman acı bir firen yapmıştı. Ayaktaki kız düşmemek için elini arkadaşının omuzuna attı.

Aman yarabbi! Kızın omuzundaki vatkaya yapışınca ilikli çıt çıt da açılmasın mı?! Yerimden fırladım. Herkesi ite, kaka kapıya doğru kaçmağa başladım. Arkamdan homurdananlar:

— Madem ki inecektin!. Niçin vaktile ayağa kalkmazsın? diye söylenenler..

— Çın, çın!..

— Gırrrrrrrr!...

Basamaktan atladım. Oh!..... Dünya varmış. Açık çıt çıtları görmektense yayan yürürüm daha iyi!..

Çalapala

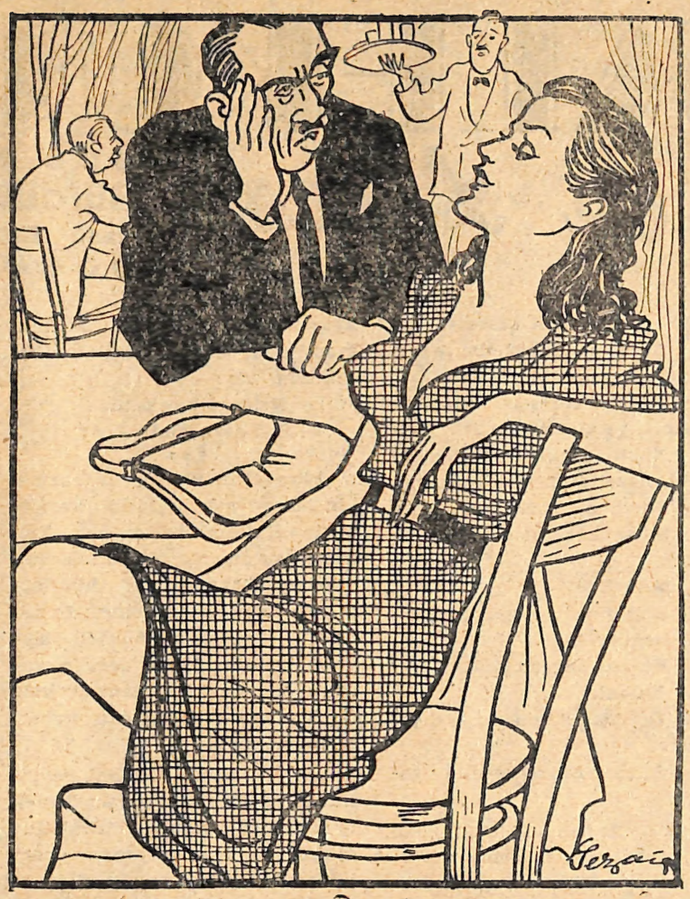

Bayan — Oooh, bu gazinoda rahat bir nefes aldım.
Bay — Fakat ben boğuldum!..

ARKADAŞ CANLISI

İki ahbap konuşuyorlardı:

— Ben her gün gazetede ilkönce ölüm haberlerini okurum! dedi.

— Niçin?

— Tanıdıklardan, ahbaplardan ölen varsa öğrenmek için!.

Öbürü güldü:

— Arkadaş canlısı adamsın vesselâm!. Bugünden sonra seninle selâmı sabahı kesiyorum. Beni kendine düşman bil!

ÂDEMLE HAVVA

Kocası uzun zamandanberi mühim bir eser yazıyordu. Her akşam o masa başında derin bir sessizlik içinde çalışırken karısı da can sıkıntısından patlıyor, ne yapacağını şaşırıyordu.

Geçen gece, aklınca ilmî bir soru sorup kocasile üç beş lâf etmek istedi:

— Kocacığım!

— Ne var?.

— Allah, acaba niçin önce Âdemi, sonra Havvayı yaratmış?

Bay, başını çevirmeden cevap verdi?

— Önce Havvayı yaratsaydı, Âdem yaratılıncaya kadar beklîyemez, sıkıntıdan ölürdü de onun için!.

★

NE GİBİ?

Konuştular, öpüştüler, akşama kadar gezip tozdular. Ayrılırlarken adam:

— Bir daha ne zaman buluşuruz?.

Dedi. Kadın güldü:

— Ne zaman istersen.

— Pazara buluşalım mı?

Kadın kaşlarını kaldırdı:

— Olmaz!. Pazar günü dükkânlar kapalı.

— Dükkânlardan bize ne?. Varsın kapalı olsun!

— Evet ama bana hiç bir şey alamazsın!

— Bir şey almamı mı istiyordun?

— Tabii!

— Ne gibi?

— Hacı ağa gibi!.

Bursada Y. K. :

"1. İnsanlar birbirlerine işleri düşünce eyvallah diyorlar da işleri bitince yüz çeviriyorlar... Neden?

2. Bir daha dünyaya gelirsem doktor mu olayım, akıl hocası mı?,,

CEVAP :

İnsanların maymundan azma olduklarını isbat için, maymun iştahlı görünmeleri lâzım değil mi?

2. O zaman hangisinin daha çok getireceğini şimdiden tayin edemem.

★

Kiliste N. Y. :

"1. İnsanlar güzele ve paraya doyarlar mı?

2. Harpten evvelki şen günlere tekrar kavuşacak mıyız?,,

CEVAP :

1. İkisine de doyasıya kavuşmadım ki bileyim!

2. Uyanık davranırsak hakikatte, uykuda kalırsak rüyada görürüz.

★

Ceyhanda A. B. :

"1. Bir kadın erkekte hangi meziyetleri ara?

2. Sevdiğim kız artist olmak istiyor, nasıl caydırayım?,,

CEVAP :

1. Ekseriya, kendisinde olmayan meziyetleri.

2. Bir kere sahneye çıkarın, kendiliğinden cayar!

★

Gönende K. Y. :

"Kız beni seviyor, ben kızı seviyorum; babası evlenmemize taraftar... Fakat annesi mâni oluyor!.

CEVAP :

Ekseriyet sizde. Demokrasi usulünce meseleyi halledersiniz!

★

Akşehirde H. K. :

"1. Seven her zaman sevilir mi?

2. Şimdiki bayanlar neden açık giyiniyorlar?,,

CEVAP :

1. Hayır. Hele züğürt ve çirkin olursa...

2. Yaz olduğu için... Kış gelince kapanırlar!

★

Yalvaçta S. K. :

"Otuz altı yaşındaki kadınla yirmi iki yaşında erkek evlenebilir mi?,,

CEVAP :

Evlenmesine evlenir... Fakat ayrılıp ayrılmamalarına karışmam.

★

Kırşehirde A. B. :

Her mektuba mı cevap veriyorsunuz, yoksa işinize gelene mi?,,

CEVAP :

Terbiyeli, zarif ve düzgün olanların hepsine!

★

Mersinde N. K. :

"Sevdiğim kız Mersinde, ben İstanbula gideceğim. Ne kızdan vaz geçebiliyorum, ne de İstanbuldan... Ne yapayım?,,

CEVAP :

İstanbulu oraya götüremiyeceğinize göre sevgilinizi buraya getirin!

Akıl Hocası

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 29 —

— Öyle, efendim.

— Yazık, çok yazık!

— Maatteessüf.

— Fakat bilir misiniz ki, talihini düzeltmek, bazan insanların kendi ellerindedir?

Bir kadeh cin vermut daha takdim eden Fino, bu esnada şikârının gözlerinin içine baktı. Şaziment hanım, yavaş yavaş bulanmağa yüz tutan idraki ile, Finonun ne demek istediğini çözmeğe çalışıyordu.

— Evet, hanımefendi... Hayatınızda ne gibi mahrumiyetlerden şikâyetçi iseniz, hepsinin telâfisi mümkün olduğuna inanınız..

— . . . . . .

— Meselâ, evinizde arayıp ta bulamadığınız saadeti, evinizin dışında size temin edecek fırsatlar bulunur.

— Ne dediniz?

— Açık konuşuyorum, hanımefendi. Zalim, hain, kaba saba bir kocayı size unutturacak hayranlarınız eksik olmasa gerektir.

Şaziment hanım, saf bakışlarını Finoya doğru kaldırarak, sordu:

— Siz nereden biliyorsunuz kocamın öyle fena adam olduğunu?.

— Tahmin ediyorum, hanımefendi! Bir vermut daha emreder misiniz?

— Hayır, beyim, başım dönüyor zaten..

— Zararı yok. Birer tane daha beraber içelim. Hatırım için..

— Vallahi..

— Yok, yok... İçeriz. Eviniz uzakta değil ki, bir kapıdan çıkıp, öbüründen içeriye gireceksiniz.

Şaziment hanımda irade adına bir şey kalmamıştı. Boynunu büküp:

— Siz bilirsiniz!. dedi.

Ondan sonra kadehler artık biribirini takibe başladı. Fahreddin bey her kadeh sunarken daha ziyade baş döndürücü sözlerini de meze kabilinden yanına katıyordu.

Şaziment hanım zavallı birşey olmuştu. Kulaklarını hoş bir tarzda gıcıklıyan kelimelerin manasını, derinliğini, neticesini, gittikçe karmakarışan zihninde çözmeğe çalışıyor, muvaffak olamıyor, onların yalnız ahengini, söyleniş tarzını kaale almakla iktifaya mecbur oluyordu.

— Ne güzel konuşuyorsunuz!

— Yok efendim! Söylediklerim alelâde şeyler. Hakikat olmaktan başka kıymetleri yok sözlerimin.. Lâkırdı, hitap edilen şahsa göre ayrı ayrı kıymet kesbeder.

— Bilmem. Fakat sizi zevkle dinliyorum. Devam ediniz!.

— Devam edersem, usandırırım sizi diye korkuyorum.

— Niçin usanayım? Demindenberi hazettiğimi söylüyorum.

— Niçin mi usanacaksınız?... Hep ayni şeyi tekrar edeceğim de ondan.

— Meselâ?.

— Hep güzel olduğunuzu...

— Değilim ki!

— Ve sizi beğendiğimi..

— Yalan!.

— Ve hattâ sevdiğimi söyliyeceğim.

— Susun. Bu, büsbütün yalan!

Şaziment hanım, içtiği alkolün hararetile nemlenmiş yumuşacık elile, Finonun ağzını kapatmak istedi. Fino o lâvanta kokulu avucu öptü ve kendi avuçlarının arasına aldı.

— Ne biliyorsunuz yalan olduğunu?

Kadın elini hızla geriye çekti, kendini yan üstü kanapenin üzerine attı, başını yastıkların arasına sokup ağlamağa, hıçkırmaya başladı.

— Ne oluyorsunuz, Şaziment hanım?.

— Aman yarabbi!

— Size karşı bir kusurda mı bulundum?

Hayır demek için kıvırcık saçlı kafasını salladı.

— O halde?... Niçin ağlıyorsunuz ya?.

— Görmekte olduğum tatlı rüyadan çabuk uyanacağıma ağlıyorum.

İyiden iyiye sarhoştu. Kelimeler ağzından dökülür gibi çıkıyordu. Fino, üzerine doğru iğildi. Dudakları, kadının kulağına rastladı. Oracığa, en hassas noktaya dokundu.. Bir müddet kaldı...

— Bu gece bu bahsi burada kapatalım olmaz mı? Ev sahiplerine karşı da ayıp oluyor. Onları pek yalnız bıraktık.

Şaziment hanım davrandı, doğruldu. Finonun gözlerinin içine bakıyordu. O:

— İsterseniz, yarın devam ederiz, olur mu? diye sordu.

Kadının süzgün ve yaşlı nazarları izahat bekliyordu.

— Yarın akşam, dörtle beş arası.. bana geliniz. Şişli, Gülendam sokağı 11 numara. Fahribey apartımanı, birinci kat. Unutmayınız ama. Size daha çok diyeceklerim var.

— Neler diyeceksiniz?

— Sizi sevdiğimi!

* * *

Fino, el değmemiş bir hazine, bir his ve aşk hazinesi keşfetmişti. Haftanın hemen her günü buluşuyorlar, her gün de sevişmekten, başka bir tat alıyorlardı. Şaziment hanım ömründe tahayyül etmediği bir âlemde yaşıyordu. Meğer kadın denilen yaratık ne saadetlere namzet imiş de kendisinin bunlardan haberi bile olmamıştı.

Her defasında, kendini, sevgilisine biraz daha beğendirmek için süsüne, nizamına, tuvaletine dikkat ve itina ediyordu. Olanı biteni Süheylâya olduğu gibi anlatmış, o da onu bundan dolayı asla kabahatli bulmamıştı. Şimdi, iki, üç günde bir Şaziment sırdaşına uğruyor, giyimi, kuşamı, tuvaleti, makyajı hakkında ondan öğüt alıyordu.

Aşk, kendisini her bakımdan başkalaştırmıştı. Sıhhati, yüzünün rengi, neşesi yerine gelmişti. Kocasına bile eski müteneffir, kindar nazarlarla bakmıyordu. Bilâkis ona karşı bir nevi minnet duymakta idi. Ülküleştirdiği erkeğe ve sevgiye onun sayesinde kavuşmamış mı idi?

İdris efendi de, diğer taraftan, metresile, kendine göre mesut bir hayat yaşıyor, daha doğrusu, mesut bir hayat yaşadığını zannediyordu.

Aytenin ilk zamanlarda gerçekten olan duyguları çabuk tavsamıştı.

Seçtiği adamın kabalığı, maddî, manevî sakaleti, arsız arsız saldırışları, soğuk soğuk şakaları, sebepli sebepsiz öfkeleri; çeşit çeşit erkeklerle düşmüş kalkmış, feleğin mükerreren çemberinden geçmiş bu orta malı kadının bile tiksintisini mucip olmuştu.

Ayten şimdi, hiç hazzetmediği İdris efendiyi, bir takım yalancı nazlar, işveler, yapmacıklarla hâlâ sevgisine inandırarak, yontmağa bakıyordu.

Her şeyden evvel, oturdukları apartımanın eşyasını kendi üzerine çevirtmişti. Ondan sonra elbiseler, kürkler, mücevherler aldırtmıştı. Bin bir bahane ile büyük büyük paralar çekmeyi de ihmal etmiyor, hattâ bazan, sarhoş edip de kendini bilmiyecek hale koyduktan sonra, herifin cüzdanını olduğu gibi aşırıyordu.

Zaten Çolak, ikide birde, kötü, biçimsiz lâflar etmeğe başlamıştı.

— Beyzadem! Korkarım ki plânçoyu zararılan kapatacağız! diyordu. Sene başından beri ne çekmişsin kasadan, biloorsun? Altı bini geçmiştir.

Buna karşılık, omuz silken, dudak büken İdris efendiyi ne de olsa bir düşüncedir alıyordu.

Piyasa da gitikçe daralmakta idi. Hükûmet, ihtikârı önlemek maksadile ticarete bir takım kayıtlar koymuştu. Kârlar tahdit edilmiş, ithalât, ihracat birlikleri kurulmuş, bazı mallara el konmuş, hasılı ticaretin eli kolu her gün biraz daha bağlanmakta idi.

Bu yüzden tüccar işi kaçakçılığa dökmek zorunda kalıyordu. Kara borsacılığa sözde mâni olmak için alınan tedbirler o âna kadar rüşeyim halinde olan kara borsayı büsbütün şekillendirmiş, esaslandırmıştı.

Alış veriş, mal ortaya konmadan, perde arkasında yapılıyordu. Her hangi bir parti mal, bulunduğu yeri değiştirmeksizin, bir günde bir kaç sahip değiştiriyordu. Ticarette ihtisas denilen şey kalmamıştı. Köseleci matbaa mürekkebi satıyor, kunduracı cam ticareti yapıyordu. Falan çeşidi; "Benim aklım ermez!„ diyerek reddeden yoktu. Kasalardan taşan banknotları herkes bir mala yatırsın da o mal ne olursa olsundu. Elverir ki kısa bir müddet içinde, el altından pahalı pahalı satılsın da yüzde bin, bin beş yüz kazanç sağlasın.

Kendi başına ticarethaneyi idare zorunda kalan Çolak, fiyat fırlayacaktır ümidile bir parti kalay kapatmıştı. Lâkin aksi gibi, o sırada dışarıdan külliyetli miktarda mal gelince, talep azalmış, kalay fiyatları da düşmeğe başlamıştı.

Çolak, ortağına danışmadan giriştiği bu muamelenin encamından pek korkuyordu. İkide birde telefona sarılıyor, piyasayı yokluyordu:

— Bir haber vardır büğün?

— Elli beş kuruş daha düştü.

— Zo, ne doorsun?

— Öyledir.

— Arkası var —

Yavrunuzun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

Fosfatin Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLEPİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı: SALİH NECATİ
NECATİ ismine dikkat.

ANKARAYA MEKTUP

— 2 nci sayfadan devam —

— Kedileri de sevindiriyor on paraya!..

Diye satılan ev evlerdeki tekirlerin, sarmanların boyunlarını süsliyen mavi ve kırmızı boncuk dizileri şimdi en kalantor hanımların gerdanlarında takılı...

Tepeden tırnağa kadar türlü boyalarla suni bir şekil alan yeni zaman kadını, şimdi de bu cıncık ve boncuklarla süslendim zannediyor. Kadınlar ne pişirirse erkekler onu yer; hele erkeklerin yalancı dolma yutmağa bayıldıklarını da unutmayalım. **Zaparta**

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı, No. 7. Telgraf: İstanbul KARİKATÜR. Telefon: 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200 altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

TÜRK MEŞHURLARI ANSİKLOPEDİSİ

Yazan: İbrahim Alâeddin GÖVSA

Türk tarihini kuran, Türk kültür ve sanatını doğuran ve yaşatan büyüklerin hayatını öğrenmek için, üstat İbrahim Alâeddin Gövsa'nın on senelik uzun ve yorucu bir emekle meydana getirdiği bu esere baş vurmağa mecburuz.

Muhtevasının kıymeti kadar nefis bir baskı tekniği ve sanat zevkile meydana getirilen bu Ansiklopedi her münevverin kütüphanesi için zaruri bir ihtiyaçtır.

Sık sık baş vurmağa mecbur olduğumuz **TÜRK MEŞHURLARI** Ansiklopedisi ayda bir, 36 sayfalık fasiküller halinde çıkarılmaktadır. Eser 12 fasikülde tamamlanacaktır.

Mahdut miktarda basmak mecburiyetinde kaldığımız **TÜRK MEŞHURLARI** Ansiklopedisinden tedarik için acele etmelisiniz.

Yıllık abone bedeli olan 6 lira posta vasıtasile İstanbulda Ankara caddesinde Yedigün müessesesi Ansiklopedi Servisi idaresine gönderilmeldir.

TÜRK MEŞHURLARI'nın 4 üncü fasikülü satışa çıkmıştır.

FİYATI 50 KURUŞTUR.

★★★★★★★★★★★★★★★

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

ANSİKLOPEDİ KAPAKLARI

TÜRK MEŞHURLARI Ansiklopedisi fasikküllerini toplayan okuyucularımızın talebi üzerine hazırlamış olduğumuz çilt kapaklarını şimdiden satışa çıkarmış bulunuyoruz. Bu kapaklar, üzerinde çok durularak ince bir sanat titizliğile meydana getirilmiş ve her türlü müşkülpesendi tatmin edecek nefasette hazırlanmıştır.

Cilt kapakları çok sağlam ve sanatkârane bir şekilde tezyin edilmiş oldukları halde yalnız (2) liraya satılmaktadır.

İstanbul okuyucularımız bu cilt kapaklarını idarehanemizden, taşra okuyucularımız da Bayilerimizden tedarik edebilirler. (İstanbulda Yedigün Neşriyatı Ansiklopedi Servisi) adresine posta havalesile 2 lira gönderenlere posta masrafı bize ait olmak üzere sağlam bir ambalâj dahilinde ve taahhütlü olarak derhal sevkolunur.

İptidaî malzeme noksanlığı yüzünden mahdut miktarda hazırlanan bu cilt kapaklarından tedarik etmek istiyen okuyucularımızın acele etmelerini tavsiye ederiz.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Napoleon un Düşünceleri

Hitler ve Mussolinin ortadan kalkmalarile birinci plâna çıkan bu meşhur diktatörün vecizelerini ve güzel sözlerini ve meşhur vasiyetnamesini üstat Reşat Nurinin kaleminden okuyacaksınız. Bu günün politikasını anlamak istiyenler dünün en meşhur diktatörü olan Napolyonun düşüncelerini okumalıdır

YEDİGÜN NEŞRİYATI

75 kuruş.

EV ilâçları

Doktor Nuri Ergene tarafından yazılan bu eserde şifa veren nebatları birer birer resimlerile beraber tanıyacak ve hangi hastalıklara yaradıklarını öğreneceksiniz. Bu kitap, her evde bulunması lâzım olan bir eserdir.

YEDİGÜN NEŞRİYATI — 125 kuruş

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.
Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

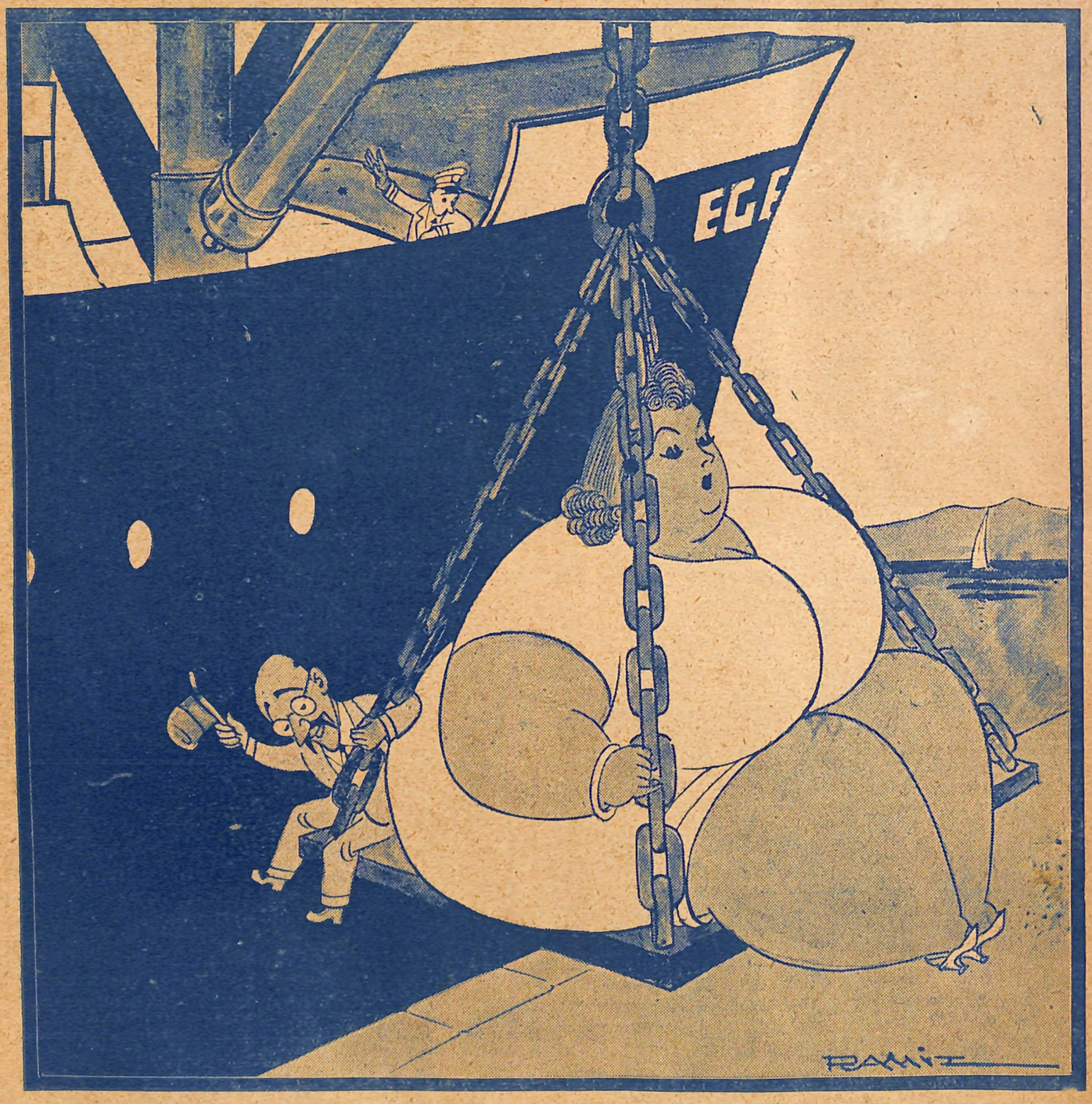

TOMBUL TEYZE İZMİR FUARINA GİDİYOR...

Tombul teyze — Kolunu sallama, vinç çatırdamağa baş ladı... Tahammül edemez de koparsa mesulü sensin!

T.T. POSTASI

Balıkesir: A. Kuday:

S — Tombul teyzenin eşini bu sırada çok zayıf görüyorum. Balıkesirin meşhur bamya ve nefis sadeyağı ve ballarından biraz göndereyim de o da şişmanlasın, ne dersin?

C — Teşekkür ederiz. Bamyayı siz yeyiniz, yağla bal bize kâfi!.

İzmir - Basmahane: Leman Kopani:

S — Tombul teyzenin çocuklarını çoktanberi görmüyoruz. **Yoksa tahtalı köye mi gittiler?** Birine aklım erer, öbürü nerede? Bilhassa âtinin Tombul teyzesi olacak kızını merak ediyoruz. Bizi bu meraktan kurtarır mısınız?

C — Tahtasızlar varken çocuklarımız tahtalı köye niçin gitsinler? Kısmen erik olan aklınızı meraktan kurtaralım... Tombul teyze, bugünün okuyucularına yeter olduğundan küçükleri gelecek nesiller için stok ettik.

Karadeniz Gerze: V. Y. T.:

S — Teklifimi belki biraz garip bulacaksınız amma... Narin isminde, ismi gibi narin, oldukça güzel bir kızım var. Oğlunuza vermek istiyorum, ne dersiniz?

C — Teklifinizi garip değil gayet yerinde bulduk. Şimdiye kadar hep kızımıza talip çıkıyordu. Halbuki modern hayatta kızlar oğlanlara talip oluyormuş. Üstün teklifinizden ötürü sizi ve müstakbel narin gelinimizi tebrik ederiz.